

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การทดลองดำเนินการ ณ ภาควิชาปฐพีศาสตร์และอนุรักษศาสตร์ และสถานีวิจัยและศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรแม่เหียะ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีขั้นตอนการทดลองดังต่อไปนี้

3.1 การรวบรวมและคัดเลือกเชื้อจุลินทรีย์

3.1.1 การเก็บตัวอย่างดิน

รวบรวมเชื้อจุลินทรีย์จริงในโตรเจนโดยทำการสุ่มเก็บตัวอย่างดินเพื่อหาเชื้อจุลินทรีย์จริงในโตรเจนตามธรรมชาติบริเวณรอบรากพืชจากแหล่งปลูกข้าว ข้าวโพด และ อ้อย บริเวณภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งการเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ

3.1.2 การแยกเชื้อและศึกษาปริมาณเชื้อจุลินทรีย์

นำตัวอย่างดินที่เก็บได้มาแยกหาเชื้อโดยวิธีเจือจาง (dilution plating technique) โดยชั่งตัวอย่างดินจำนวน 10 กรัม ใส่ในน้ำกลั่นฆ่าเชื้อ 95 มล. เป็น dilution ที่ 1 (10^{-1}) เขย่าเป็นเวลา 15 นาที แล้วนำมาเจือจางโดยใช้ปิเปตที่นิ่งฆ่าเชื้อแล้วดูดสารละลายดิน 1 มล. ใส่ในน้ำกลั่นฆ่าเชื้อ 9 มล. เป็น dilution ที่ 2 (10^{-2}) ให้ได้ความเข้มข้นตั้งแต่ 10^{-1} – 10^{-6} จากนั้นดูดสารละลายที่มีความเข้มข้น 10^{-4} , 10^{-5} และ 10^{-6} ปริมาตร 0.2 มล. ใส่ในจานเพาะเชื้อที่มีอาหาร สำหรับ *Azotobacter* และ *Beijerinckia* medium (N-free medium) (Atlas,1993) ความเข้มข้นละ 3 ซ้ำ โดยใช้แท่งแก้วที่ฆ่าเชื้อด้วยแอลกอฮอล์ 95% แล้วลนไฟ รอให้แท่งแก้วเย็น แล้วเกลี่ยให้ทั่วจานอาหารเลี้ยงเชื้อ (spread plate) ส่วนเชื้อ *Azospirillum* sp. ใช้รากที่ล้างดินออกแล้ววางบนอาหารสำหรับ *Azospirillum* medium (Atlas,1993) ซึ่งเป็นอาหาร semi-solid หาปริมาณเชื้อด้วยวิธี Most Probable Number : MPN (Hall,1996) โดยทำตัวอย่างละ 3 ซ้ำ เลี้ยงเชื้อทั้ง 3 ชนิดไว้เป็นเวลา 7 วัน ที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นนับปริมาณและเก็บรวบรวมเชื้อที่เจริญบนอาหารแล้วนำมาทำให้บริสุทธิ์ด้วยวิธี streak plate แล้วเก็บไว้บนอาหารเอียง (slant agar) เพื่อนำไปทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อต่อไป

อาหารเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์

1. *Azotobacter* Modified II medium (Atlas,1993)

Sucrose	20.0 g
KH_2PO_4	0.15 g
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.20 g
K_2HPO_4	0.05 g
Na_2MoO_4	2.0 mg
$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	1.0 mg
FeCl_3	1.0 mg
CaCl_2	0.02 g

pH 6.2 ± 0.2

ละลายสารในน้ำกลั่น ปรับ pH ให้อยู่ในช่วง 6.2 ± 0.2 ปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร
แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121°C ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 20 นาที (ใน
การเตรียมอาหารวุ้นให้ใส่ agar 15 g หลังจากปรับ pH)

2. *Beijerinckia* medium (Atlas,1993)

Glucose	10.0 g
KH_2PO_4	0.45 g
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.20 g
K_2HPO_4	0.05 g

pH 5.0 ± 0.2

ละลายสารในน้ำกลั่น ปรับ pH ให้อยู่ในช่วง 5.0 ± 0.2 ปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร
แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121°C ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 20 นาที (ใน
การเตรียมอาหารวุ้นให้ใส่ agar 15 g หลังจากปรับ pH)

3. *Azospirillum* medium (Atlas,1993)

DL-malic acid	5.0 g
Yeast extract	0.1 g
KH_2PO_4	0.1 g
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.2 g
NaCl	0.1 g
NaOH	4.7 g

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

FeCl ₃ .6H ₂ O	1.0 g
CaCl ₂	0.02 g
Na ₂ MoO ₄ .2H ₂ O	0.002 g

pH 6.8 ± 0.2

ละลายสารในน้ำกลั่น ปรับ pH ให้อยู่ในช่วง 6.8 ± 0.2 ใส่ 0.5% alcoholic bromthymol blue 2 ml เพื่อเป็น indicator ใส่ agar 1.75 g ปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 °C ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 20 นาที

3.1.3 คัดเลือกเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการตรึงไนโตรเจน

3.1.3.1 เปรียบเทียบการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ โดยเลี้ยงเชื้อแต่ละชนิดให้ได้

ความเข้มข้น 10⁸ cfu/ml. ในอาหารเหลวที่ปราศจากไนโตรเจนเป็นส่วนประกอบ ซึ่งจุลินทรีย์ที่เจริญเติบโตได้ในอาหารชนิดนี้จะได้ในโตรเจนจากการตรึงไนโตรเจนเท่านั้น การเปรียบเทียบใช้วิธีวัดความขุ่น (optical density) โดยเครื่อง spectrophotometer ที่ wave length 550 nm

3.1.3.2 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการตรึงไนโตรเจน คัดเลือกเชื้อจุลินทรีย์ที่ได้

จากข้อ 3.1.3.1 อีกครั้งโดยการทดสอบประสิทธิภาพการตรึงไนโตรเจนโดยวิธี Acetylene Reduction Assay (ARA) ตามวิธีของ Weaver and Danso (1994) โดยซื้อแบคทีเรียในอาหารแข็งบ่มไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 7 วัน จากนั้นตั้งอากาศในหลอดออก 10% แล้วใส่ก๊าซ acetylene (C₂H₂) เข้าไปแทนที่ บ่มก๊าซไว้นาน 24 ชั่วโมง แล้วอ่านค่าของ ethylene (C₂H₄) ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา reduction โดยใช้ Gas Chromatography (GC) ยี่ห้อ Shimadza รุ่น GC-14B ที่ใช้ flame ionization detector (FID) เป็นเครื่องวิเคราะห์ โดยคัดเลือกจากเชื้อที่มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนก๊าซ acetylene (C₂H₂) ให้เป็น ethylene (C₂H₄) โดยดูจากพื้นที่ใต้กราฟของข้อมูลที่อ่านได้จากเครื่อง GC เพื่อคัดเลือกเชื้อจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในแต่ละกลุ่ม

3.2 ทดสอบประสิทธิภาพและการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนในกระบวนการผลิตปุ๋ย

ทดสอบการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ที่คัดเลือกแล้วจากการทดลอง 3.1.3 โดยการบ่มด้วยเชื้อ จุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนในกลุ่ม *Azotobacter*, *Beijerinckia* และ *Azospirillum* มาอย่างละ 1 isolate ปลูกเชื้อลงในปุ๋ยหมักที่ปรับความชื้นเป็น 2 ระดับ คือ 60% และ 80% WHC โดยเลี้ยงเชื้อในอาหารใส่เชื้อเริ่มต้นที่ 10⁸ cfu/g dw ของปุ๋ยหมัก แบ่งออกเป็น ใส่เชื้อเดี่ยว ใส่รวมกัน 2 เชื้อ และใส่รวมกัน 3 เชื้อ บ่มทิ้งไว้แล้วเก็บตัวอย่างมาวิเคราะห์หาไนโตรเจน การเปลี่ยนแปลง pH และ

ปริมาณการตรึงไนโตรเจนทุก 2 , 4 , 6 และ 8 สัปดาห์ โดยการทดลองประกอบด้วย 8 คำรับการทดลอง วางแผนการทดลองแบบ CRD ทำการทดลองซ้ำละ 3 ซ้ำ ดังนี้

คำรับที่1. ปุ๋ยหมัก + NAB012

คำรับที่2. ปุ๋ยหมัก + NBJ007

คำรับที่3. ปุ๋ยหมัก + CAZS022

คำรับที่4. ปุ๋ยหมัก + NAB012 + NBJ007

คำรับที่5. ปุ๋ยหมัก + NAB012 + CAZS022

คำรับที่6. ปุ๋ยหมัก + NBJ007 + CAZS022

คำรับที่7. ปุ๋ยหมัก + NAB012 + NBJ007 + CAZS022

คำรับที่8. ปุ๋ยหมัก

โดย NAB , NBJ และ CAZS เป็นจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนกลุ่ม *Azotobacter*, *Beijerinckia* และ *Azospirillum* ตามลำดับ

3.3 ทดสอบประสิทธิภาพและการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนร่วมกับเชื้อจุลินทรีย์ย่อยสลายฟอสฟอรัสและโพแทสเซียม ในกระบวนการผลิตปุ๋ย

การทดลองนี้เป็นการทดสอบปุ๋ยที่มีการบ่มเชื้อจุลินทรีย์ 3 ชนิดเข้าด้วยกันคือ จุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจน จุลินทรีย์ย่อยสลายฟอสฟอรัส และ จุลินทรีย์ที่ย่อยสลายโพแทสเซียม ซึ่งจุลินทรีย์ดังกล่าวนี้มีความสำคัญอย่างมากในการปลดปล่อยธาตุอาหารหลักที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของพืช จากผลการศึกษาความอยู่รอดของจุลินทรีย์โดยเฉพาะจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนในปุ๋ยหมักมีปริมาณน้อย (การทดลอง 3.2) ซึ่งคาดว่าอาจเกิดจากปริมาณสารประกอบคาร์บอนที่เป็นประโยชน์ในปุ๋ยหมักไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ จึงได้ทำการทดลองเพิ่มเติมโดยการเพิ่มกากน้ำตาล (molasses) ลงไปในปุ๋ยหมัก เพื่อให้จุลินทรีย์ใช้เป็นแหล่งคาร์บอนในการเจริญเติบโต แล้วตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของปุ๋ยหมักและการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์หลังบ่มเป็นระยะๆ รวมทั้งทำการวิจัยเพิ่มเติมในส่วนของ การเพิ่มธาตุโพแทสเซียม โดยใช้แร่เฟลด์สปาร์และจุลินทรีย์ย่อยสลายแร่เพื่อปลดปล่อยโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ ที่ได้จากงานวิจัยในการคัดเลือกเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการย่อยสลายแร่เพื่อปลดปล่อยโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ ของปิยะมาศ (2546) ซึ่งเป็นเชื้อแบคทีเรียในสกุล *Bacillus* เพื่อให้ได้ข้อมูลในการนำไปใช้หมักปุ๋ยในปริมาณมากในการใช้ศึกษาการตอบสนองของพืชกับปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ ที่ผลิตได้ต่อไป โดยทำการทดลองเพื่อศึกษา ผลของน้ำตาลในปุ๋ยหมักที่ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อและไม่ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อจากการบ่มจุลินทรีย์ทั้ง 3 กลุ่ม คือ

- 1) จุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนประกอบด้วย *Azotobacter* , *Azospirillum* และ *Beijerinckia*
- 2) จุลินทรีย์ย่อยสลายหินฟอสเฟต
- 3) จุลินทรีย์ย่อยสลายแร่เฟลด์สปาร์

ในปุ๋ยหมักที่มี N = 0.47 % , P = 0.26 % , K = 0.09 % และ pH = 6.13 โดยใส่ molasses 30 กรัม ต่อ กิโลกรัม (อัตราที่เทียบได้กับการใช้น้ำตาล sucrose ในอาหารเลี้ยงจุลินทรีย์ทั่วไป) แบ่งวัสดุ ออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่ 1 นำไปผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อใน autoclave ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว อุณหภูมิ 121 °C นาน 60 นาที ก่อนใส่เชื้อจุลินทรีย์ลงไปบ่ม ส่วนที่ 2 ไม่นึ่งฆ่าเชื้อโดยมีดำรับ การทดลองตามตารางที่ 39 ทำการเก็บตัวอย่างหลังจากบ่มนาน 2 และ 4 สัปดาห์ เพื่อวิเคราะห์หา อัตราการตรึงไนโตรเจน ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ และ ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งตรวจนับปริมาณจุลินทรีย์ทั้ง 2 กลุ่ม โดยการ ทดลองประกอบด้วย 14 ดำรับการทดลองดังนี้

- ดำรับที่ 1. ปุ๋ยหมัก+molasses+NAB012+NBJ007+CAZS022
- ดำรับที่ 2. ปุ๋ยหมัก+molasses+NEPS033+NEPS065
- ดำรับที่ 3. ปุ๋ยหมัก+molasses+NAB012+NBJ007+CAZS022 +NEPS033+NEPS065
- ดำรับที่ 4. ปุ๋ยหมัก+molasses+bacillus
- ดำรับที่ 5. ปุ๋ยหมัก+molasses+bacillus+NaNO₃
- ดำรับที่ 6. ปุ๋ยหมัก+molasses+NaNO₃
- ดำรับที่ 7. ปุ๋ยหมัก+ molasses
- ดำรับที่ 8. ปุ๋ยหมัก+NAB012+NBJ007+CAZS022
- ดำรับที่ 9. ปุ๋ยหมัก+NEPS033+NEPS065
- ดำรับที่ 10. ปุ๋ยหมัก+NAB012+NBJ007+CAZS022 +NEPS033+NEPS065
- ดำรับที่ 11. ปุ๋ยหมัก+bacillus
- ดำรับที่ 12. ปุ๋ยหมัก+bacillus+NaNO₃
- ดำรับที่ 13. ปุ๋ยหมัก+NaNO₃
- ดำรับที่ 14. ปุ๋ยหมัก

โดย NAB012, NBJ007 และ CAZS022 เป็นเชื้อจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจน , NEPS033 และ NEPS065 เป็นเชื้อราย่อยหินฟอสเฟต

3.4 ทดสอบประสิทธิภาพของปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตของพืชเศรษฐกิจได้แก่ ข้าว ข้าวโพด และอ้อย ในกระถาง

หลังจากได้ตำรับที่ดีที่สุดในการทดลอง 3.3 แล้ว นำตำรับการทดลองดังกล่าวมาทดสอบประสิทธิภาพของปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตของพืช 3 ชนิดคือ ข้าว ข้าวโพด และอ้อย โดยทำการทดลอง ณ สถานีทดลองและศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรแม่เหิยะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในโรงเรือนพลาสติก โดยใช้ดินที่มีคุณสมบัติของดินก่อนปลูกคือ $P = 3.59$ ppm และ $K = 35.17$ ppm โดยออกแบบการทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCB) มี 3 ซ้ำ โดยการทดลองประกอบด้วย 10 ตำรับการทดลองดังนี้

3.4.1 ข้าว

ปลูกข้าวในกระถางทดลอง โดยใช้ข้าวพันธุ์สุพรรณบุรี 60 ปลูกในกระถางที่บรรจุดิน 15 กิโลกรัม ประกอบด้วยตำรับการทดลองดังนี้

- ตำรับที่ 1. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N-P-K
- ตำรับที่ 2 ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่
- ตำรับที่ 3. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N-P-K
- ตำรับที่ 4. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่
- ตำรับที่ 5. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N-P-K
- ตำรับที่ 6.ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่
- ตำรับที่ 7. ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำ 16-16-8
- ตำรับที่ 8. ปุ๋ยแกลบ
- ตำรับที่ 9. แหนแดง+ปุ๋ยเคมี
- ตำรับที่ 10. Control

โดยปุ๋ยเคมีที่ใส่ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ ใส่ให้มีปริมาณ N-P-K เท่าปุ๋ยเคมีเกรด 16-16-8 กิโลกรัม $N-P_2O_5-K_2O$ / ไร่ อัตรา 35 กิโลกรัมต่อไร่ โดยคำนวณร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์

3.4.2 ข้าวโพด

ปลูกข้าวโพดในกระถางทดลอง โดยใช้ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 ปลูกในกระถางที่บรรจุดิน 20 กิโลกรัม ประกอบด้วยตำรับการทดลองดังนี้

- ตำรับที่ 1. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N-P-K
- ตำรับที่ 2 ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่
- ตำรับที่ 3. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N-P-K

ตำรับที่ 4. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่

ตำรับที่ 5. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N – P – K

ตำรับที่ 6. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่

ตำรับที่ 7. ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำ 10 – 10 – 5

ตำรับที่ 8. ปุ๋ยแกลบ

ตำรับที่ 9. แหนแดง+ปุ๋ยเคมี

ตำรับที่ 10. Control

โดยปุ๋ยเคมีที่ใส่ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ ใส่ให้มีปริมาณ N-P-K เท่าปุ๋ยเคมีเกรด 10-10-5 กิโลกรัม N – P₂O₅ – K₂O / ไร่ อัตรา 35 กิโลกรัมต่อไร่ โดยคำนวณร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์

3.4.3 อ้อย

ปลูกอ้อยในกระถางทดลอง โดยปลูกอ้อยในกระถางที่บรรจุดิน 20 กิโลกรัม ประกอบด้วยตำรับการทดลองดังนี้

ตำรับที่ 1. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N – P – K

ตำรับที่ 2 ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 500 กิโลกรัมต่อไร่

ตำรับที่ 3. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N – P – K

ตำรับที่ 4. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,000 กิโลกรัมต่อไร่

ตำรับที่ 5. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่+ปุ๋ยเคมี N – P – K

ตำรับที่ 6. ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 1,500 กิโลกรัมต่อไร่

ตำรับที่ 7. ปุ๋ยเคมีตามอัตราแนะนำ 12 – 12 – 12

ตำรับที่ 8. ปุ๋ยแกลบ

ตำรับที่ 9. แหนแดง+ปุ๋ยเคมี

ตำรับที่ 10. Control

โดยปุ๋ยเคมีที่ใส่ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ ใส่ให้มีปริมาณ N-P-K เท่าปุ๋ยเคมีเกรด 12-12-12 กิโลกรัม N – P₂O₅ – K₂O / ไร่ อัตรา 35 กิโลกรัมต่อไร่ โดยคำนวณร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์

การเก็บตัวอย่าง

เก็บตัวอย่างพืชด้านการเจริญเติบโต ปริมาณธาตุอาหารพืช และคุณสมบัติทางเคมีและชีวภาพของดินดังนี้

การเจริญเติบโต

1. ความสูง วัดจากโคนต้นถึงกอใบ
2. น้ำหนักสด
3. น้ำหนักแห้ง

ปริมาณธาตุอาหารพืช

นำตัวอย่างพืชอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 68 องศาเซลเซียส แล้วนำไปบดให้ละเอียดด้วยเครื่องบดตัวอย่างพืช นำตัวอย่างที่บดได้ไปหาปริมาณธาตุอาหารหลักคือ ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม

การย่อยตัวอย่าง

ชั่งตัวอย่างพืชจำนวน 0.5000 กรัม ใส่ในหลอดย่อย เติมกรดย่อยพืช 7 มิลลิลิตร โดยกรดย่อยเตรียมได้จาก ละลาย Na_2SO 100 กรัม กับผง selenium 1 กรัม ในกรดซัลฟิวริก (H_2SO_4) ปริมาตรให้ได้ 1 ลิตร นำไปตั้งบนเตาแผ่นความร้อน ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส จนสารละลายใส นำสารละลายที่ได้มาหาปริมาณไนโตรเจนทั้งหมดในต้นพืช

การวัดค่าความเป็นกรด-ด่างของดิน

วิธีการ

1. ชั่งดินที่ร่อนผ่านตะแกรง 2 มิลลิเมตร จำนวน 20 กรัมใส่ในบีกเกอร์ 50 มิลลิลิตร
2. เติมน้ำกลั่นปริมาตร 20 มิลลิลิตร
3. ใช้แท่งแก้วคน 3 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 5 นาที ตั้งทิ้งไว้ 30 นาที
4. นำไปวัดค่า pH ด้วยเครื่อง pH meter

การหาปริมาณเชื้อในดินหลังปลูก

หาปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนด้วยวิธี dilution plating technique ใช้อาหารสำหรับ *Azotobacter*, *Beijerinckia* medium (N-free medium) และ *Azospirillum* medium (Atlas, 1993) ทำ dilution โดยชั่งตัวอย่างดิน 10 กรัม ใส่ในน้ำกลั่นฆ่าเชื้อ 95 มล. เป็น dilution ที่ 1 (10^{-1}) เขย่าเป็นเวลา 15 นาที แล้วนำมาเจือจางโดยใช้ปิเปตที่นิ่งฆ่าเชื้อแล้วดูดสารละลายดิน 1 มล. ใส่ในน้ำกลั่นฆ่าเชื้อ 9 มล. เป็น dilution ที่ 2 (10^{-2}) ให้ได้ความเข้มข้นตั้งแต่ 10^{-1} ถึง 10^{-6} จากนั้นดูดสารละลายที่มีความเข้มข้น 10^{-4} , 10^{-5} และ 10^{-6} ปริมาตร 1 มล. ใส่ในจานเพาะเชื้อแล้วเทอาหารที่อุณหภูมิประมาณ 15 มล. แล้วหมุนจานเพาะเชื้อเบาๆ ให้อาหารเลี้ยงเชื้อเชื่อมกับสารละลายที่ใส่ลงไปเข้ากันได้ดี ทิ้งไว้ให้วุ้นแข็งจึงปิดฝาจานเพาะเชื้อ บ่มเชื้อไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วจึงนำมานับจำนวนโคโลนีที่ขึ้นบนอาหารเลี้ยงเชื้อสำหรับ *Azotobacter* และ *Beijerinckia* medium (N-free medium) ส่วนเชื้อ *Azospirillum* sp. ทำโดยดูดสารละลายดินที่ความ

เข้มข้น 10^{-4} , 10^{-5} และ 10^{-6} ปริมาตร 1 มล. ใส่ในอาหารสำหรับ *Azospirillum* medium ซึ่งเป็นอาหาร semi-solid ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาตร 9 มล. ใส่อยู่ในหลอดทดลอง บ่มเชื้อไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 สัปดาห์ แล้วหาปริมาณเชื้อด้วยวิธี Most Probable Number (MPN) (Hall,1996) (ภาคผนวก) โดยสังเกตจากการเปลี่ยนสีของอาหาร semi-solid จากสีเขียวเป็นสีฟ้า และมีวงแหวนเกิดขึ้นภายในหลอดอาหารเลี้ยงเชื้อ

การดูแลรักษาระหว่างการทำการทดลอง

1. ให้น้ำวันละ 2 ครั้ง เช้า-เย็น
2. กำจัดวัชพืชที่ขึ้นในกระถางทดลอง และบริเวณรอบโรงเรือน

3.5 เปรียบเทียบการอยู่รอดของเชื้อจุลินทรีย์ตรึงไนโตรเจนในปุ๋ยหมัก 2 ชนิด คือ ชนิดผงและชนิดอัดเม็ด

เนื่องมาจากการอัดเม็ดโดยใช้เครื่องอัดเม็ดนั้นจะเกิดความร้อนค่อนข้างสูง ซึ่งอาจมีผลต่อการอยู่รอดของเชื้อจุลินทรีย์ จึงได้ทำการทดสอบเพื่อหาความเหมาะสมของการคลุกเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพลงในปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพ โดยทำการคลุกเชื้อจุลินทรีย์ทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ *Azotobacter*, *Beijerinckia*, *Azospirillum*, *Bacillus* และ Phosphate solubilizer ลงในปุ๋ยอินทรีย์-ชีวภาพในอัตราประมาณ 10^7 cfu / g dry wt. ก่อนอัดเม็ดและหลังอัดเม็ด เปรียบเทียบกับปุ๋ยที่ไม่ได้อัดเม็ด โดยออกแบบการทดลองแบบ CRD มี 3 ซ้ำ การทดลองประกอบด้วย 5 ดำรับการทดลองดังนี้

ดำรับที่ 1 ปุ๋ยผงไม่คลุกเชื้อ

ดำรับที่ 2 ปุ๋ยอัดเม็ดไม่คลุกเชื้อ

ดำรับที่ 3 ปุ๋ยผงคลุกเชื้อ

ดำรับที่ 4 คลุกเชื้อก่อนอัดเม็ด

ดำรับที่ 5 คลุกเชื้อหลังอัดเม็ด

คลุกเชื้อไว้เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยเก็บตัวอย่างปุ๋ยหลังคลุกเชื้อทันที และหลังคลุกเชื้อเป็นเวลา 1 , 2 , 3 , 4 , 6 และ 8 สัปดาห์ เพื่อนำมาหาปริมาณของเชื้อจุลินทรีย์ทั้ง 5 ชนิด